

Marjut Ervasti

Ålder: 60 år.

Bor: Mälarhöjden i Stockholm.

Familj: Fyra barn, två vuxna och två minderåriga, och hustru.

Gör på fritiden: Ny kyrkoherde i Stallarholmens församling. Har tidigare suttit i Kyrkomötet och Kyrkostyrelsen. "Men det lämnade jag 2024 för att få livet att gå ihop."

På fritiden: Familjen får det mesta av min tid utöver jobbet, och sedan somnar jag till en serie. Jag försöker också ta tid att umgås med vänner.

"Jag kände att där vill jag vara"

Som ny kyrkoherde i Stallarholmens församling gör Marjut Ervasti flera resor. 55 minuter från hemmet i Mälarhöjden till Stallarholmen. Från en innerstadsförsamling i Stockholm till Sörmlands landsbygd. Från Stockholms stift till Strängnäs stift.

Var det en stor omställning att komma till Stallarholmen?

– Det är så klart annorlunda mot Stockholms innerstad där jag jobbat i tio år, men jag är född på en bondgård i norra Finland, och uppvuxen i södra Roslagen så jag har landsbygden i generna. Sen jag har inte levt innerstadsliv på länge, och folk här är som folk är mest.

Så här långt, hur är det att arbeta i Stallarholmens församling?

– Det känns jättekul! Som kyrkoherde i en mindre församling så har man allt möjligt på sitt bord så det är lite mycket i början – men roligt! Varmt och välkomnande!

– Jag hade en positiv känsla redan innan. Jag känner flera personer i stiftet, och strängnässtiftare som finns i Stockholm, och alla sa "Det är klart att du ska komma hit!" Sedan lärde jag känna biskopen när jag satt i Kyrkostyrelsen, och då tänkte jag att det här ska jag nog undersöka lite.

Hur känns det att komma till Strängnäs stift?

– En vän sa att "Strängnäs är ett seriöst stift". En annan vän som jobbat i stiftet beskrev prästerna som varma och nyfikna. Jag kände att där vill jag vara. Man vill något med att vara kyrka, man har en tydlig riktning. Jag vill ingå i det här hjälpsamma sammanhanget där det också ryms seriösa samtal. Jag blir liksom lite väckt.

Hur var din väg till kristen tro och präst i Svenska kyrkan?

– Jag kommer från en laestadiansk släkt. Jag var själv inte på några bönen möten men jag minns hur jag tyckte om att smita in i min farmors kamferdof-tande rum och titta på alla bibliska bilder.

– Sedan gick min väg genom ryskortodoxa kyrkan, det var en väldigt sinnlig gudstjänst som var formerande för mig då jag var väldigt ung. Sedan kom jag in i högkyrkligheten i Stockholm men landade så småningom i en mellanväg. Och nu är det 23 år sedan jag prästvigdes.

Vad gjorde du innan dess?

– Jag är filmvetare i botten och har bland annat jobbat på Svenska filminstitutet och på Folkets bio på 80-90-talen. Jag drev biografen och gjorde filmfestivaler, säkert 35 stycken.

– Filmtresset finns kvar och jag har jobbat en hel del med hur vi kan se kristen dogmatik i filmer. Jag tipsar gärna om Breaking the waves av Lars von Trier och en barnfilm som heter Hjärnjätten. Den handlar om en utomjordisk maskin som har ett slags känsloliv och räddar en stad från undergång genom att offra sig själv.

Vad engagerar dig?

– Mångfaldsarbetet har varit mitt liv. Eftersom jag är en hbtq-person blev det min ingång, men då blev också de andra diskrimineringsgrunderna viktiga. Inte på ett "vi är snälla här"-sätt utan på ett djupare plan. Det är en levd erfarenhet men också så jag ser vårt uppdrag som kyrka. Det handlar inte om politik utan om människors möjlighet att vara med.

MARLENE W ANTONSON